

Sygn. akt. IV Ka 380/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Roger Michalczyk

Protokolant protokolant Agnieszka Sawicka

przy udziale oskarżyciela -----

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2013 roku

sprawy **J. S.**

obwinionego z art. 119 § 1 k.w.

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świeciu

z dnia 2 sierpnia 2012 roku - sygn. akt II W 1100/11

uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45 § 1 kw postępowanie umarza; kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. D. (Kancelaria Adwokacka w B.) kwotę 619,92 (sześćset dziewiętnaście 92/100) złotych brutto tytułem wynagrodzenia za obronę świadczoną na rzecz obwinionego w postępowaniu odwoławczym.

sygn. akt IV Ka 380/13

UZASADNIENIE

J. S. został obwiniony o to, że w dniu 18 sierpnia 2011r. około godz. 7:44 w Ś. na ulicy (...) w sklepie (...) wspólnie i w porozumieniu z A. L. i D. L. dokonał kradzieży artykułów przeznaczonych do sprzedaży, tj. 36 sztuk kremu (...) i 8 sztuk dezodorantu (...) o łącznej wartości strat 204, 12 złotych na szkodę w/wym. sklepu

tj. o wykroczenie z art. 119§1 kw.

Sąd Rejonowy w Świeciu, wyrokiem z 2 sierpnia 2012r., sygn. akt II W 1100/11 uznał obwinionego J. S., a także pozostałych obwinionych za winnych zarzucanego im czynu i wymierzył karę grzywny w kwocie 800 złotych. Na podstawie art. 119§4 kw orzeczono wobec obwinionych środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę solidarnie kwoty 204,12 złotych na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. z siedzibą w K., tytułem równowartości ukradzionego mienia. W wyroku zawarto ponadto rozstrzygnięcie o kosztach postępowania.

Apelację od powyższego wyroku złożył jedynie obwiniony J. S.. Wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych wywodząc, iż ustalenia Sądu I instancji oparte zostały na domysłach, a nie dowodach. Zarzucił ponadto obrazę przepisów postępowania polegającą na zaniechaniu przeprowadzenia okazania, a także twierdził, iż naruszono jego

prawo do obrony prowadząc postępowanie pomimo tego, iż był pozbawiony wolności w innej sprawie. Domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i uniewinnienia od zarzucanego jemu czynu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obwinionego była o tyle uzasadniona, że jej rozpatrzenie skutkowało uchyleniem zaskarżonego wyroku i umorzeniem postępowania.

Zgodnie z art. 45 § 1 kw karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. W sytuacji, gdy zgodnie z art. 45 § 1 kw karalność wykroczenia ustała, stosownie do wymogu art. 5 § 1 pkt 4 kpw, postępowanie umarza się (vide: wyrok SN z dnia 8.09.2005 roku, V KK 235/2005, OSNSK 2005, poz. 1628).

W niniejszej sprawie czyn objęty wnioskiem o ukaranie popełniono w dniu 18 sierpnia 2011 roku. W związku z tym, iż postępowanie wszczęte zostało przed upływem roku od daty czynu, jego karalność ustała po upływie dwóch lat od jego popełnienia, tj. w dniu 18 sierpnia 2013 roku, co musiało skutkować umorzeniem postępowania.

W tych okolicznościach, Sąd Okręgowy na podstawie art. 436 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw ograniczył rozpoznanie apelacji tylko do ww. uchybienia (nie znajdując jednocześnie podstaw do uniewinnienia obwinionego), albowiem rozpoznanie apelacji w tym zakresie jest wystarczające do wydania orzeczenia, a rozpoznanie pozostałych uchybień byłoby bezprzedmiotowe dla dalszego toku postępowania.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 118§2 kpow.